

Vaše magnificence, pane prorektore,
Spectabilis, paní proděkanko,
Honorabilis, pane promotore,
Vážený profesorský sbore,
Draží rodiče, milí kolegové, vážení hosté.

Statistiky hovoří neúprosně: Každý den zmizí z povrchu této planety jeden živočišný či rostlinný druh a nenávratně se tak ochuzuje diversita pozemského života. Dnešek je však vyjimečný - na Zemi přibydu téměř dvě stovky zcela nových organismů - bakalářských absolventů Biologie: Každý z nás je v podstatě unikátním druhem, který se vyvíjel zcela svébytně, formován nejprve modulovým systémem výuky a pak tématem své bakalářské práce. Při její tvorbě otevřel každý své vlastní okno do zahrady vědeckého poznání a sice měl možnost shlédnout jen úzký výsek z tajemství, jež biologická věda odhaluje, avšak dohromady jsme takto pokryli v celé šíři diversitu současných poznatků o životě. V následujících etapách života tyto znalosti jistě náležitě využijeme.

Dnes máme prostor poděkovat všem, kteří nás na naší cestě za poznáním provázeli a provázejí - v první řadě našim rodičům, kteří nám předali kontinuitu života, pak všem našim pedagogům, za veškeré zkušenosti, jež nám věnovali a současně všem přátelům, kteří nám pomáhali toto nelehké břímě převzít. A v neposlední řadě děkujeme také našim partnerům a partnerkám, kteří budou snášet následky našeho studia v budoucnosti.

Cítím však, že na závěr nelze též opomenout poděkovat celé lidské společnosti, neboť bez její podpory by nebylo možné vědecké bádání z něhož jsme během našeho studia čerpali. Patřilo by se přislíbit, že její vklady náležitě vrátíme. Mnohým z nás se to jistě vrchovatě podaří. Nelze však zastírat, že se mnohdy zaobíráme i obory, jejichž náplní je ryzí hromadění poznatků, které nedisponují dohledným aplikačním potenciálem. Takovéto vědecké bádání zavání pouhým luxusním rozmarem, ale možná právě tento rozmar v hromadění vědomostí stál na počátku vývoje našeho druhu, v době, kdy se štípání kamene zdálo jen pošetilou zábavou.

V poznacích, které jsme měli možnost během studia načerpat je tak skryt odkaz řady generací a my, jejich nositelé, bychom měli přinejmenším zajistit udržení diversity těchto znalostí a především, předat dále to nejdůležitější - vlastní potenciál poznávat nové.

Ovšem, nelze též přehlédnout, že dnešní úbytek řady druhů pozemských organismů, který jsem zmínil na začátku, je též důsledkem lidského hromadění poznatků a jejich aplikování. Jako biologové tedy stojíme před nelehkým úkolem - dbát o rozšiřování diversity vědeckých poznatků a současně neumožnit, aby v jeho důsledcích docházelo ke snižování diversity života a tím vlastně i diversity našeho studijního materiálu.

Přeji nám k tomu mnoho štěstí a zdaru a děkuji Vám za pozornost.

Stanislav Vosolsobě 25.11.2008